

L'ull de vidre

enguany la incorporació de l'ensenyament de les tècniques del vídeo. Si bé, encara falta molt per a arribar a una visió completa del mitjà i per a assumir intercanvis d'experiències i els debats sobre la influència de la televisió en els xiquets

El vídeo a l'escola

E

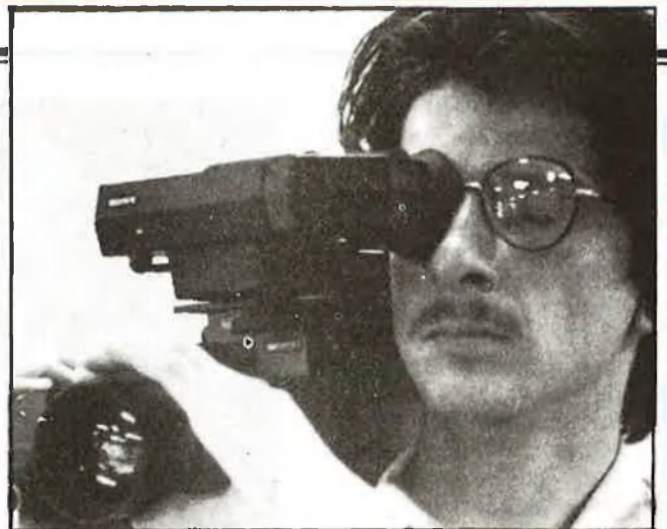
Alfons ALVAREZ

I vídeo ha estat present en l'Escola d'Estiu de tres formes diferents. La primera, que ja es va posar en pràctica el darrer any, consisteix en l'experiència de gravar en cinta magnètica el desenvolupament d'un seminari. En el cas de l'Escola d'enguany es tractava del Taller d'Arts Efimers.

El Taller d'Arts Efimers ha englobat aquelles activitats que podrien ser qualificades com a artesanals i que, per la poca duració en el temps i la composició no noble dels materials bàsics, donen com a resultat un objecte artístic no conservable. En aquest sentit, l'única forma de retenir en la memòria el procés de creació i l'obra és justament mitjançant la reproducció fotogràfica, filmica

o en vídeo. La gravació en cinta magnètica, d'una altra banda, presenta totes les característiques de l'art efímer amb una característica més: emmagatzemar-ne el material base.

En segon lloc, el vídeo ha estat present dins d'un seminari que ha tractat de la imatge en l'escola. Aquest seminari, elaborat pel grup «Dissabte», va tractar en la sisena sessió del vídeo a l'EGB, dins d'una perspectiva global de l'ensenyament de la imatge, on el llenguatge àudio-visual ocupa cada dia un lloc més important. Les experiències dutes a terme pel departament de Michavila en l'Escola Universitària del Professorat d'EGB no són alienes a aquesta introducció de les noves tecnologies a les escoles del País Valencià.

La tercera presència ha estat portada a terme per un equip de Vídeo Uno, S. A., en un seminari anomenat «Introducció al vídeo en l'educació». Taller més que seminari, on la pràctica amb els materials ha estat l'aspecte fonamental.

En dues setmanes, uns deu dies en total, poc es pot fer i, malgrat això, s'ha fet molt, tenint en compte, a més, el pràctic desconeixement, per part dels assistents, pel que fa a les bases teòriques del vídeo, buit que mínimament s'ha intentat cobrir.

L'ensenyament de les tècniques àudio-visuals presenta la dificultat d'una façana teòrica bastant aspra, junt a una de pràctica molt atractiva, fet que provoca en nombrosos casos un desinterés cap a la

primera part. Això posa de relleu la necessitat d'una coordinació entre els diferents seminaris que tracten el tema de la imatge i el seu ensenyament, i, també, d'una continuïtat en anys successius a través de la qual es puga passar a nivells més elevats de discussió i pràctica. Entre els apartats de «crítiques», entre cometes, caldria fer referència a la manca de debats sobre la influència de la televisió en els xiquets, els programes infantils o la violència televisiva, temes que es podrien tractar des de diferents punts de vista: sociològic, psicològic..., juntament amb xarrades que serveixen per a donar a conèixer experiències dutes a terme tant al País Valencià com en altres nacionalitats.

EL VOSTRE

SEAT

A Comercial Setabense, S. A.

Baixada de l'Estació, 6. Tel. 288 17 80. XÀTIVA